

РЕШЕНИЕ

№ 6665

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 18.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Станимира Друмева

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7825** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по жалба на А. А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., подадена чрез адвокат Л. Ф. от САК, против решение № 20-ОК/22.07.2021 г. на интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ не е допусната последваща молба с рег. № УП-18372/05.07.2021 г. на А. А. А. А. до производство за предоставяне на международна закрила.

Жалбоподателят оспорва административния акт като незаконосъобразен поради допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните разпоредби на закона. Твърди, че актът е издаден в нарушение на чл. 35 от АПК, при неизяснена фактическа обстановка и липса на задълбочен анализ на заявените обстоятелства. Оспорва изводите на административния орган, че не са налице предпоставките за допускане на последваща молба за международна закрила. Намира, че оспореното решение противоречи на чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Искането от съда е да отмени административния акт и да върне преписката на административния орган за ново разглеждане по представените нови доказателства. В съдебно заседание, чрез пълномощника си, поддържа жалбата и искането от съда.

Ответникът – интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет, представя административната преписка по оспорването. В

съдебно заседание, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата и пледира за потвърждаване на административния акт като законосъобразен.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство по издаване на оспорения акт е започнало с подадена от А. А. А. молба за предоставяне на международна закрила с рег. № УП-18372/05.07.2021 г. на ДАБ, която е последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ.

Първото административно производство за предоставяне на закрила на чуждия гражданин е образувано с молба вх. № 11389/06.12.2016 г., след като с решение на ДАБ същият е приет на територията на Република България от Кралство Ш.. Кандидатът е мотивирал молбата си за закрила с твърдения за заплаха от страна на групировката „Ислямска държава“ поради това, че през м.08.2015 г. не е пожелал да се присъедини към тях и няколко дни след това е напуснал И.. По тази молба с решение № 11389/06.12.2016 г. на председателя на ДАБ е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Решението не е обжалвано и е влязло в сила. Второто административно производство е образувано по молба вх. № 184/27.01.2017 г. Чуждият гражданин е мотивирал молбата си за закрила със сходни по предходното производство мотиви, посочвайки, че посещенията от страна на „Ислямска държава“ е било през 2014 г. и след напускане на И. е бил търсен от групировката. С решение № 13872/18.07.2017 г. на председателя на ДАБ, на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. Отказът е обжалван пред съда. С решение № 1721/07.02.2019 г. по адм. дело № 1621/2018 г. по описа на Върховния административен съд е отменено решение № 7001/24.11.2017 г. по адм. дело № 8588/2017 г. по описа на Административен съд София - град, отменено е решение № 13872/18.07.2017 г. на председателя на ДАБ и преписката е върната на ДАБ за ново произнасяне.

След връщане на преписката в ДАБ, чужденецът е представил сертификат за признателност от 20.12.2014 г., издаден на баща му, както и писмо от „Ислямска държава“ от 19.03.2018 г. за разпространение от групировката на имената на група наемници, които помагат на отстъпници и неверници да влизат на територията на обл. Н., като им предоставят информация и координати на „Ислямска държава“ в И. и Л., сред които фигурира името на А. А. А.. С решение № 4401/29.07.2019 г. на председателя на ДАБ, на чужденеца е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. С решение № 7925/13.12.2019 г. по адм. дело № 9406/2019 г. по описа на Административен съд София - град е отхвърлена жалбата на чуждия гражданин против решението на ДАБ като неоснователна. С решение № 7693/18.06.2020 г. по адм. дело № 2024/2020 г. по описа на Върховния административен съд е оставено в сила решение № 7925/13.12.2019 г. по адм. дело № 9406/2019 г. по описа на Административен съд София - град.

Трето административно производство е образувано по молба вх. № УП 18372/12.08.2020 г., в която чужденецът е изложил идентични с тези по предходните производства мотиви. Като писмени доказателства е представил фотокопия на две заплашителни писма от „Ислямска държава“ от 5.08.2020 г. и 10.08.2020 г., две

заплашителни бележки от същата групировка, декларация и кореспонденция с негов съсед, медицинско удостоверение, снимки от разрушена къща и др. документи. С решение № 24-ОК/24.08.2020 г. на интервюиращ орган на ДАБ молбата не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила. С окончателно решение № 6828/30.11.2020 г. по адм. дело № 9209/2020 г. по описа на Административен съд София - град е отхвърлена жалбата на кандидата против решение № 24-ОК/24.08.2020 г. на интервюиращ орган на ДАБ. Съдът е оценил като обосновани изводите на административния орган, че предоставените заплашителни писма, от една страна, не могат да се приемат за достоверни и истинни, а от друга, вече са били представяни и разглеждани в предишни производства.

В молбата на А. А. за предоставяне на международна закрила с рег. № УП-18372 от 5.07.2021 г., по която е образувано административното производство по издаване на оспорения административен акт, чужденецът не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Същата е подадена на основание чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ с искане да му бъде предоставен хуманитарен или бежански статут. Към молбата са приложени следните фотокопия на документи: писмо от „Ислямска държава в И. и С.“ от 28.12.2020 г., в което се заявява, че А. А. Х. е заплашен и издирван от ИД, акт за смърт на А. А. Х., съставен на 10.02.2021 г., свидетелство за иракско гражданство на А. А. А. и заявление със снимка, пописано от Карам А. А. А. - брат на молителя, без дата.

С писмо рег. № УП 18372/05.07.2021 г. на чуждия гражданин е връчено съобщение, с което е уведомен за начина и реда на провеждане на предварителната процедура по допустимост на последваща молба за закрила. В указания срок кандидатът не е представил други писмени доказателства, освен тези, приложени към молбата му.

С оспореното в настоящото съдебно производство решение № 20-ОК/22.07.2021 г. на интервюиращ орган на ДАБ, на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ, не е допусната последваща молба с рег. № УП-18372 от 5.07.2021 г. на А. А. А. А. до производство за предоставяне на международна закрила. Прието е, че последващата молба на чужденеца е недопустима и производство за предоставяне на международна закрила не се образува, тъй като молителят не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Решение № 20-ОК/22.07.2021 г. на интервюиращ орган на ДАБ е връчено на 28.07.2021 г., като А. е запознат с текста му на език, който разбира. Жалбата до Административен съд София - град е подадена на 2.08.2021 г.

При тази установена по делото фактическа обстановка съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 84, ал. 2 от ЗУБ срещу подлежащ на съдебен контрол акт, от активно легитимирана страна до компетентния да разгледа спора съд, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Обжалваното решение е издадено от компетентен административен орган, съгласно чл. 48, ал. 1, т. 10 от ЗУБ, в законоустановената писмена форма. Съдържа фактически и правни основания за неговото издаване.

Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените. С писмо рег. № УП 18372/05.07.2021 г. на чуждия гражданин е разяснена предварителната процедура по допустимост на

последваща молба за закрила предвид липсата на сочени в молбата му доводи за наличието на нови обстоятелства. Такива от страна на чужденеца не са релевирани до приключване на административното производство и не са представени други писмени доказателства, освен тези, приложени към молбата му. Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че административният акт е издаден в противоречие с разпоредбата на чл. 35 от АПК. Административният орган е издал оспореното решение при спазване на процесуалните правила, след като е обсъдил представените към последващата молба на жалбоподателя писмени доказателства.

При извършената проверка относно материалната законосъобразност на акта, съдът намира, че същият е издаден в съответствие с материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 76а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последваща молба за международна закрила, органът преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Последната разпоредба регламентира, че производство за предоставяне на международна закрила не се образува, а образуваното се прекратява, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. В чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ е определен 14-дневен срок от подаване на последващата молба, в който интервюиращият орган следва да се произнесе по молбата единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, като взема решение, с което: 1. допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила; или 2. не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила.

В случая жалбоподателят е подал поредна последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ молба за закрила с изцяло идентични мотиви с тези по приключилите предходни производства по подадените от него молби. Посочва, че единствената му връзка с дома и квартала му са няколко приятели, които също са в опасност, че на 30.01.2020 г. отново е получил заплашителна бележка от групировката „Ислямска държава“, изпратена му от негов приятел и съсед, и изразява опасения за собствения му живот при евентуалното му завръщане в страната си по произход. Описаните в молбата обстоятелства са подробно обсъдени и анализирани в предходните производства и са оценени като неоснователни, в т. ч. от съдебните инстанции, осъществили контрол за законосъобразност на предходните административни актове по подадените от чужденеца последващи молби, завършили с влезли в сила решения за отхвърляне на молбите за закрила. Обстоятелствата касаещи положението на негови съседи и роднини в И. не са от съществено значение за личното му положение.

Правилна е преценката на административния орган, че подадената последваща молба за международна закрила е недопустима по смисъла на чл. 76а, във връзка с чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, тъй като в нея чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход и не са представени писмени доказателства, съгласно изискването на чл. 76б, ал.1 от ЗУБ.

Съдът споделя съображенията на административния орган, че представените към молбата копия на документи не могат да бъдат ценени като достоверни и истинни. Представеното заявление от брата на жалбоподателя представлява написана на ръка бележка без дата. В смъртния акт на бащата на молителя е отразена като причина за смъртта единствено огнестрелна рана, при липса на други данни относно

обстоятелствата на настъпилата смърт. По отношение на представеното писмо от 28.12.2020 г. на Ислямска държава в И. и С., обл. Н., озаглавено изпълнение на съдебно решение, според което А. А. Х. е издирван и който получи съдебното решение следва да го изпълни, също не може да се приеме, че документът е с достоверна дата и истинно съдържание. В него няма отбелязване на имената и качеството на подписало го лице. От друга страна, видно от официална справка вх. № МД-355/21.07.2021 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ, не е открита информация, която да потвърждава твърденията на жалбоподателя, че „Ислямска държава“ има практика да изпраща заплашителни писма.

При преценката за наличието на предпоставките на чл. 76а, във вр. с чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, административният орган обосновано е изходил от приложената по делото официална справка за актуалната ситуация в И.. От нея е видно, че не е открита информация относно присъствие и дейност на „Ислямска държава“ на територията на [населено място]. Военната кампания за елиминиране на организацията „Ислямска държава“ през декември 2017 г. значително намалява оперативните способности на групата. През референтния период м.01.2019 г. - 31.07.2020 г., същата е регистрирала активност в А., Н., А., Б. пояс, Д., К. и С. ад Д.. Конкретно в провинция Н., чиято столица е [населено място], бойците използват слабо населени райони, за да се укриват и атакуват, но според компетентни анализатори групировката се опитва да изгради относително силни бази в селските пояси на големите градове. В доклад на Европейската служба за подкрепа в областта на убежището се отбелязва, че най-високият брой връщания с течение на времето е към област М., като М. заема първо място по брой на завърнали се лица - общо 1 034 430 души. Следва да се отчете обстоятелството, че жалбоподателят е живял в квартал на територията на [населено място], поради което обосновано не са кредитирани като достоверни доказателства, подкрепящи молбата му, приложените към нея копия на документи.

Събраните по делото гласни доказателства, чрез разпит на свидетеля Б., не променят горните изводи на съда, тъй като пресъздават получена от жалбоподателя информация относно лични негови преживявания и възприятия за ситуацията в страната му по произход, но не и нови обстоятелства, различни от вече представената от чужденеца бежанска история.

Представената в последното съдебно заседание по разглеждане на делото етапна епикриза относно здравословното състояние на жалбоподателя е от 14.10.2021 г. - след датата на издаване на оспорения административен акт, поради което не следва да бъде обсъждана в настоящото производство предвид разпоредбата на чл. 142, ал. 1 от АПК, съгласно която съответствието на административния акт с материалния закон се преценява към момента на издаването му.

Неоснователно е и възражението на жалбоподателя за незаконосъобразност на обжалваното решение поради липса на изложени обстоятелствени мотиви относими към признаване на качеството му на бежанец и предоставянето на закрила като такъв по смисъла на чл. 8 от ЗУБ и наличието на предпоставките по чл. 9 от ЗУБ. Доколкото в случая е подадена последваща молба за закрила, то предметът на изследване за приложението на материалния закон се ограничава до наличието на нови обстоятелства, сочени от търсещия закрила, от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Релевираните възражения биха били предмет на проверка в производството по предоставяне или отказ за предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут, на основание чл. 75, ал. 1,

във връзка с чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, след констатирана от административния орган допустимост на последващата молба, каквото настоящото производство не е. Видно от обстоятелствената част на решението, органът не е изследвал и не е изложил мотиви относно наличието на предпоставките по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ по отношение на молителя, с оглед на което и съдът не дължи преценка за това, доколкото противното би означавало да излезе извън предмета на доказване по делото.

С оглед изложеното законосъобразно е прието с оспореното решение, че не са налице основания за разглеждане на подадената от жалбоподателя последваща молба, тъй като не е доказано наличието на нови по смисъла на закона обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, предполагащи допускането до разглеждане по същество на подадената молба за предоставяне на статут на бежанец. Не са налице отменителни основания по чл. 146, т. 1 - 5 от АПК, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София - град, I-во отделение, 67-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. А. А., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на И., против решение № 20-ОК/22.07.2021 г. на интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет.

Решението не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: